

ΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΣΚΕΨΗ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

ΟΔΕΥΟΝΤΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ

Κείμενα από το

Kalyana Kalpataru

Ένα ινδικό περιοδικό αφιερωμένο στη διάδοση των
Πνευματικών Ιδεών και της Αγάπης για τον Θεό.

*Εκείνος που παντού Εμένα βλέπει
και σ' Εμένα το κάθε τι βλέπει,
ποτέ δεν με ξεχνάει
κι Εγώ ποτέ δεν τον ξεχνάω.
— Μπαγκαβαντ Γκίτα 6.30*

Μετάφραση

Γιάννη Μανέττα – Νότα Γεωργίου

Κύκλος Μελέτης της Βεδάντα
Αθήνα, 1993

Οδεύοντας προς την Ευδαιμονία

Πηγή των αποσπασμάτων:

Kalyana Kalpataru

Ένα ινδικό περιοδικό αφιερωμένο στη διάδοση των
Πνευματικών Ιδεών και της Αγάπης για τον Θεό.

Τα κείμενα αυτά δημοσιεύτηκαν το 1984-1985
στα τεύχη 1 έως 6 του περιοδικού
ΗΛΙΑΝΘΟΣ
της
Ένωσης Γιόγκα Ηλίανθος

Προσφορά του:

Γιάννη Μανέττα

Μπέλες 28 (Κουκάκι)

117 41 Αθήνα

Τηλ: [+30] 210 923 4682

email: jmanveda@otenet.gr

website: www.vedanta.gr

Οδεύοντας προς την Ευδαιμονία

- 1 -

Αδυναμίες και αρετές

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως ο κόσμος είναι ένας τόπος όπου παι-
χνιδίζουν οι τρεις ποιότητες ή τάσεις (GUNAS) της φύσης
(PRAKRITI) — δηλαδή η Σάττβα (SATTWA), η ποιότητα της κα-
λοσύνης, η Ράτζας (RAJAS), η ποιότητα της κινητικότητας, και το
Τάμας (TAMAS), που είναι το στοιχείο του σκοταδιού ή της
άγνοιας. Όπου υπάρχει κάποια ιδανική αρετή, θα είναι παρούσα
και κάποια αδυναμία.

Αυτό που οφείλεις να κάνεις είναι να φροντίσεις να εξαλείφο-
νται οι αδυναμίες σου και να αυξάνονται οι αρετές σου. Όμως,
ποτέ μην κάνεις το λάθος να ψάχνεις να βρεις τα ελαττώματα των
άλλων. Αν το κάνεις αυτό, θα φουσκώσεις από υπερηφάνεια για
την αρετή σου, με αποτέλεσμα ακόμη κι αυτή η αρετή να γίνει το
όργανο που θα πολλαπλασιάσει τα ελαττώματά σου.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως αν κοιτάζεις τα ελαττώματα των άλ-
λων, θα εθιστείς σ' αυτό. Θα αναπτύξεις ένα μάτι επικριτικό, και
τότε θα ανακαλύπτεις ελαττώματα και μόνο ελαττώματα παντού,
σε κάθε στιγμή, ακόμα κι εκεί που δεν υπάρχουν· γιατί τα μάτια
σου θα είναι προδιατεθειμένα ν' ανακαλύπτουν ελαττώματα.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως όσο πιο πολύ κοιτάζεις τα ελαττώματα
των άλλων, τόσο πιο πολύ ζεις μέσα στην σκοτεινή πλευρά των
πραγμάτων. Αυτό που συνέχεια σκέπτεσαι, παύει να σου είναι
αποκρουστικό, παύεις να το θεωρείς αξιόμημπο και αυτό βαθ-
μιαία βρίσκει το δρόμο προς το είναι σου και σταθεροποιείται

εκεί. Η ιδέα είναι πως όσο περισσότερο κοιτάζεις τα ελαττώματα των άλλων, τόσο πιο πολύ αυτά θα μπαίνουν μέσα σου.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως τα ελαττώματα αυτά που υπάρχουν μέσα σου από πολύ καιρό, θα αναζωογονούνται, θα δυναμώνουν και θα τρέφονται, και η δύναμη τους θα αυξάνει από τα ολοένα και νεότερα ελαττώματα που θα έλκουν.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως όταν ανακαλύπτεις σφάλματα παντού θα πάψεις να απεχθάνεσαι τα ελαττώματα που υπάρχουν μέσα σου. Και μάλιστα, αντί να νιώθεις τύψεις, η παρουσία τους θ' αρχίσει να σου φαίνεται καλοδεχούμενη. Κι αργότερα, θ' αρχίσεις να υπερηφανεύεσαι γι' αυτά.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως όταν ανακαλύπτεις παντού ελαττώματα, θ' αρχίσεις να πιστεύεις πρόθυμα πως τα ελαττώματα υπάρχουν σε όλους κι ότι αυτά δεν είναι δυνατό να εξαιρεθούν, και επομένως οποιαδήποτε απόπειρα να τα ξεριζώσεις είναι μάταιη. Με τον τρόπο αυτό, όταν κάθε απόπειρα για το ξεριζωμά τους αρχίσει να φαίνεται σαν μάταιη, δεν θα νιώθεις πια διάθεση να τα αποβάλλεις.

Ένα παράξενο είδος αποθάρρυνσης και αποχαύνωσης θα εμφανιστεί και θα εξελιχθεί σιγά σιγά...

Κι όταν ο νους σου αναγνωρίσει την ήττα του στον αγώνα με τα σφάλματα, θα τα αφήσει να εγκατασταθούν μόνιμα μέσα του.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως όταν αναπτύξεις τη συνήθεια να βλέπεις τα σφάλματα των άλλων και ανακαλύπτεις ελαττώματα και μόνο ελαττώματα –είτε πραγματικά είτε φανταστικά– στους άλλους, ποιος είναι αυτός που θα κρίνει αν το ελάττωμα που

ανακάλυψες σε κάποιον, υπάρχει πραγματικά σ' εκείνον ή όχι; Θ' αρχίσεις να εκθέτεις τα σφάλματα των άλλων, χωρίς να ερευνάς αν είναι πραγματικά ή όχι. Στον άνθρωπο δεν αρέσει να ακούει για τα ελαττώματά του, ακόμη κι αν αυτά είναι πραγματικά· και αγανακτεί όταν αυτά εκτίθενται σε κοινή θέα. Και αν κάποιος τον κατηγορήσει άδικα δημόσια, συνήθως του είναι αδύνατο να ανεχθεί μια τέτοια ψεύτικη κατηγορία κι αρχίζει να μισεί αυτόν που τον συκοφαντεί. Όχι μόνον αυτό, αλλά συχνά, αφήνει το θυμό του να ξεσπάσει και μερικές φορές ακόμα, φθάνει στο σημείο να μεταχειριστεί βία κατά του συκοφάντη. Έτσι, οι άνθρωποι θα έρθουν σε προστριβές μαζί σου, θα καβγαδίζουν μαζί σου και θα τρέφουν εχθρότητα και μίσος εναντίον σου, με αποτέλεσμα η ζωή σου να γίνει εστία νεότερων και ολοένα νεότερων ενοχλήσεων και αναταραχών.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως αν εξακολουθείς να βλέπεις τα ελαττώματα των άλλων και να ταλαιπωρείσαι από τις στενοχώριες που γεννιούνται από αυτή την επικριτικότητα, τότε όχι μόνο θα πάψεις να εκτελείς αποτελεσματικά τις πνευματικές ασκήσεις σου, αλλά θα χάσεις και την ψυχική σου ηρεμία και με την κοσμική έννοια της λέξης. Και δεν υπάρχει άλλη πιο σοβαρή απώλεια για τον άνθρωπο, από την διακοπή της πνευματικής του εξάσκησης. Θα καίγεσαι μέρα και νύχτα και θα παραμένεις δούλος δαιμονιακών και σατανικών τάσεων· και θα βρίσκεσαι σε μια κατάσταση αδιάκοπου φόβου. Δεν θα βρίσκεις καλοσύνη πουθενά μέσα στον κόσμο. Θα ανακαλύπτεις ελαττώματα ακόμα και στους άγιους και σεπτούς ανθρώπους, ακόμη και στον Κύριο τον ίδιο. Σαν αποτέλεσμα, η ποιότητα της ζωής σου θα πέσει πολύ χαμηλά.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως αυτό είναι μια ατιμωτική αποτυχία της ανθρώπινης ζωής – η μέγιστη απώλεια που μπορεί να υποστεί κανείς. Γι' αυτό πάρε την απόφαση να μην βλέπεις τα σφάλματα των άλλων. Πρόσεξε τα ίδια σου τα λάθη· και αντί να κλαις γι' αυτά και να απελπίζεσαι, καταπολέμησέ τα ηρωικά και διώξ' τα έξω απ' την καρδιά σου.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως έχεις άπειρη δύναμη. Είσαι το συνειδητό Πνεύμα που έχει απεριόριστη δύναμη. Είσαι μια ακτίδα του Υπέρτατου Πνεύματος. Ο νους και οι αισθήσεις είναι οι υπηρέτες σου. Αν κατανοήσεις την ουσιαστική σου φύση που είναι καθαρά πνευματική και εξουσιάζεις το νου και τις αισθήσεις, τότε αυτά θα υποταχθούν αμέσως στον έλεγχό σου.

Τότε, όλα τα σφάλματα και οι αδυναμίες σου που είναι εμπνευσμένες από το νου και τις αισθήσεις μόνο, θα τραπούν σε έντρομη φυγή. Θα προχωρήσεις τότε αυθόρμητα προς τον Θεό και σίγουρα θα Τον γνωρίσεις άμεσα· κι έτσι θα φθάσεις στον σκοπό σου.

Οφείλεις όχι μόνο να αρνιέσαι τα ελαττώματα των άλλων, αλλά να πάψεις να σκέπτεσαι και τις αρετές τους, αν είναι δυνατό. Γιατί, όταν σκέπτεσαι τις αρετές των άλλων, αναπτύσσεις προσκόλληση σ' αυτούς και όταν σκέπτεσαι τα σφάλματα τους, γεμίζεις με μίσος γι' αυτούς. Και η προσκόλληση υποδουλώνει και οδηγεί σε πτώση. Επομένως, συγκέντρωσε το νου σου αποκλειστικά στον Θεό και σκέψου Εκείνον μόνο. Και όπου είναι απαραίτητο, απασχόλησε το νου σου με τα εγκόσμια, αλλά μόνο με το σκοπό να ευχαριστήσεις τον Θεό και να Τον υπηρετήσεις.

«Σίβα»

KALYANA KALPATARU - Αύγουστος 1956

Οδεύοντας προς την Ευδαιμονία

- 2 -

Τα πάθη

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : Η λαγνεία, η οργή, η απληστία, δεν ανήκουν στη φύση σου. Είναι παραμορφώσεις της φύσης σου. Ο μετασχηματισμός του εαυτού μας ή της φύσης μας είναι πολύ δύσκολη υπόθεση, αν όχι αδύνατη. Αλλά με προσπάθεια, μπορεί κανείς ν' απαλλαγεί από τις παραμορφώσεις. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, ο Κύριος λέει στη *Γκίτα* πως ακόμη κι ο σοφός ακολουθεί τις φυσικές του ροπές, γιατί ο άνθρωπος δεν μπορεί να πάει αντίθετα στη φύση του. Μας προτρέπει, συγχρόνως, να εγκαταλείψουμε τη λαγνεία, την οργή και την απληστία, λέγοντας πως αυτές είναι αυτό-υποβιβάστηκες, πως είναι οι ίδιες οι πύλες της κόλασης. Αλλά ενώ είναι από τα πιο δύσκολα πράγματα να αποβάλλεις τα χαρακτηριστικά ενός Βραχμάνου ή ενός Πολεμιστή, δεν είναι και τόσο δύσκολο να αποβάλλεις τις παραμορφώσεις όπως η λαγνεία, ο θυμός κλπ.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : Η λαγνεία, ο θυμός και οι άλλες αδυναμίες κυριαρχούν πάνω σου μόνο για όσο χρόνο εσύ αναγνωρίζεις τη δύναμή τους και υποτάσσεσαι πειθήνια στην εξουσία τους. Την στιγμή που θα αντιληφθείς την αληθινή σου φύση και τις προκαλέσεις σε μονομαχία, σπλίζοντας τον εαυτό σου με την ακατάληπτη δύναμη του Θεού, που είναι ο αιώνιός σου σύντροφος κι ο μεγαλύτερός σου φίλος, η λαγνεία, ο θυμός και οι άλλες αδυναμίες θα γίνουν σκλάβες σου και θ' αναζητήσουν την ευκαιρία ν' αποδράσουν και να σωθούν.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως δεν χρειάζεται να λες τίποτα γι' αυτές τις αδυναμίες. Τα κάστρα μέσα στα οποία οχυρώνονται οι αδυναμίες και εξαπλώνουν την κυριαρχία τους, δηλαδή οι αισθήσεις και ο νους, είναι στην πραγματικότητα υπάκουοι υπηρέτες σου. Όμως εσύ έχεις υποβιβάσει τον εαυτό σου στη θέση του σκλάβου τους. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, σε κάνουν να χορεύεις στο δικό τους το σκοπό και σε ρίχνουν στην άβυσσο της κόλασης.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : οι αδυναμίες, δηλαδή η λαγνεία, ο θυμός κλπ. είναι κυρίως υπεύθυνες για όλα σου τα αμαρτήματα. Αυτές και μόνον αυτές, είναι οι ισχυρότεροι σου εχθροί. Κι όμως, όχι μόνο τους έχεις δώσει στέγη μέσα στο νου, αλλά κάνεις ακόμα και το λάθος να χαίρεσαι που τις έχεις και να φροντίζεις να τις συντηρείς.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως όσο η λαγνεία, ο θυμός και η απληστία που αναφέραμε πιο πάνω και οι συνεργάτες και οι σύντροφοί τους —όπως είναι η αυτοεκτίμηση, η υπερηφάνεια, η υπεροψία, η υποκρισία, ο παράλογος έρωτας για τις ηδονές, η δολιότητα, η ψευδολογία, η βία και άλλες αδυναμίες— συνεχίζουν να διαφθείρουν τον άνθρωπο, η σωτηρία του είναι πολύ δύσκολη. Αλλά όλα αυτά είναι τόσο βαθιά ριζωμένα που δε θα 'ναι και τόσο εύκολο να υποχωρήσουν στις προσπάθειές σου.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως όσο δυνατές κι αν είναι, η δύναμη τους δεν είναι τίποτα σε σύγκριση με τη δύναμη της ψυχής και την Δύναμη του Θεού. Όπως ακριβώς το σκοτάδι αρχίζει να διαλύεται μόλις ροδοφέγγει η αυγή, έτσι και η πρώτη-πρώτη λάμψη, πριν απ' την χαραυγή της Θείας Δύναμης, διαλύει αμέσως αυτές τις αδυναμίες. Δεν μπορούν ούτε καν να σταθούν μπροστά της.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : το Πνεύμα, η Ψυχή, είναι ο αληθινός εαυτός σου και ο Θεός είναι ο Εαυτός του εαυτού σου. Εκείνος όχι μόνο είναι ομοούσιος, αλλά και πανομοιότυπος με τον εαυτό σου. Δεν έχεις παρά να το συνειδητοποιήσεις αυτό και οι παραμορφώσεις αυτές θα εξαφανιστούν, όπως ακριβώς ο κόσμος των ονείρων χάνεται την στιγμή που ξυπνάς.

«Σίβα»

KALYANA KALPATARU – Μάρτιος 1954

Οδεύοντας προς την Ευδαιμονία

- 3 -

Η θεραπευτική Χάρη

Δεχόμαστε το γεγονός πως οι άνθρωποι έχουν καλή γνώμη για σένα, πως έχεις αποκτήσει μεγάλη φήμη, πως σε λατρεύουν και σε τιμούν παντού. Όμως δεν πρέπει ποτέ από αυτό και μόνο να βγάλεις το συμπέρασμα πως έχεις γίνει πραγματικά καλός. Καλός θα γίνεις, μονάχα όταν από το νου σου θα 'χει ξεπλυθεί κάθε ρύπος· όταν μέσα στο νου σου όχι μόνο δεν θα υπάρχει ίχνος κακών και νοσηρών συναισθημάτων, αλλά κι όταν ο νους σου θα ξεχειλίζει με ανώτερες σκέψεις κι ευγενικά αισθήματα.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως αν προσπαθήσεις να καλλιεργήσεις ανώτερες σκέψεις και ευγενή αισθήματα με ανεξάρτητο τρόπο (χωρίς δηλαδή να τις οικοδομήσεις πάνω στο στέρεο θεμέλιο του Θεού), αυτό θα γεννήσει μέσα σου το φοβερό ελάττωμα της εγωπάθειας, που θα διώξει κάθε καλή σκέψη κι ευγενικό αίσθημα.

Οφείλεις να ενδοσκοπήσεις, να εξετάζεις το παρελθόν σου και τις τωρινές σου δραστηριότητες. Αν ψάξεις προσεχτικά στο νου σου, θα δεις ξεκάθαρα πως η εξαιρετικά ευνοϊκή γνώμη για τον εαυτό σου, που την στηρίζεις πάνω στις πληροφορίες των άλλων, είναι λαθεμένη. Θ' ανακαλύψεις πως ο όγκος του κακού και του ρύπου που βρίσκεται συσσωρευμένος μέσα σου είναι τόσο μεγάλος, που μόλις αντιληφθείς την παρουσία του, θ' αρχίσεις να νιώθεις πως η ζωή οποιουδήποτε άλλου είναι ευτυχέστερη από τη δική σου. Θα ξυπνήσει μέσα σου ένα αίσθημα ταπει-

νόητας και τότε θα γυρίσεις τα μάτια σου προς τον Θεό, τον «Αγιότερο τοις Αγίοις»· θα ριχτείς στα πόδια του και δειλά θα τον επικαλεσθείς, με συντετριμμένη φωνή.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως όσες κακές σκέψεις, κακά χαρακτηριστικά και ανήθικες συνήθειες κι αν έχεις, ο Θεός δεν θα τις κοιτάξει καθόλου. Ο Κύριος κοιτάζει την τωρινή κατάσταση της καρδιάς σου· ακούει την θλιμμένη σου επίκληση.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως μόλις γεννηθεί μέσα σου η πίστη στο Θεό –η αποκλειστική πίστη στο Θεό– μόλις δηλαδή εμπιστευθείς την ανεξήγητη χάρη του Κυρίου, την χωρίς κίνητρα αγάπη Του, την καλοπροαίρετη διάθεσή Του, οι αισχρές σκέψεις σου, τα κακά σου χαρακτηριστικά και οι ανήθικες συνήθειες σου θα εξαφανιστούν, ακριβώς όπως διαλύεται το φοβερό σκοτάδι μιας ασέληνης νύχτας, μόλις ξημερώσει.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως ο Θεός είναι ανεξήγητα φιλεύσπλαχνος. Είναι ο αμερόληπτος φίλος του κάθε τι που αναπνέει. Οι πύλες της καρδιάς του είναι παντοτινά ανοιχτές για όλους· μπορείς, χωρίς φόβο, να προσφύγεις στα πόδια Του. Αλλά δεν το κάνεις, επειδή δεν τρέφεις κανένα μίσος για τα κακά σου χαρακτηριστικά, για τις αισχρές σου σκέψεις και τις ανήθικες συνήθειές σου. Όλα αυτά, όχι μόνο τα στεγάζεις στη σφαίρα της ζωής σου αλλά και τ' αγαπάς, τα δέχεσαι ως συντρόφους σου. Ενδιαφέρεσαι γι' αυτά, τα περιποιείσαι στοργικά και νιώθεις υπερήφανος που βρίσκεσαι στη συντροφιά τους.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως μόλις αρχίσεις να τα απεχθάνεσαι, μόλις δηλαδή αρχίσει να σ' ενοχλεί η συναναστροφή τους, τότε αντί να σου γεννάει υπερηφάνεια η παρέα τους, θα σου γίνει ένα φοβερό βάσανο· κι όμως θ' ανακαλύψεις πως σου είναι αδύνατο

να τα ξεφορτωθείς. Θα νιώσεις την ανάγκη για έναν βοηθό, για κάποιον ικανό να σε βοηθήσει ν' απαλλαγείς απ' αυτούς τους φοβερούς εχθρούς που εγκαταστάθηκαν μέσα σου με το προσώπείο του φίλου. Η καρδιά σου θα θρηνηήσει κι απογοητευμένος με τα πάντα θα καταφύγεις στο Θεό, τον μοναδικό μας προστάτη, και θα φωνάζεις: «Κύριε μου, εκτός από Σένα, δεν υπάρχει άλλος να με δεχτεί για δικό του· εμένα τον τόσο εξαχρειωμένο, τον τόσο αμαρτωλό, τον τόσο ακόλαστο και τον τόσο αξιοκαταφρόνητο άνθρωπο· εμένα που θεωρώ τις αχρείες σκέψεις μου και τα κακά χαρακτηριστικά μου για συντρόφους μου και ως ουσιαστικό τμήμα, ως φυσική προϋπόθεση της ζωής μου, εμένα που νιώθω αποστερημένος από κάθε αρετή, που νιώθω πως έχω εγκαταλειφθεί απ' όλους. Φιλεύσπλαχνε Κύριε, λύτρωσε με, απάλλαξε με από τούτη την κακή συντροφιά». Μόλις φτάσει στ' αυτιά Του αυτή η ολόψυχη έκκληση, η Θεία Του χάρη θα εκδηλωθεί σε σένα. Το ευεργετικό χέρι του Κυρίου θα φανερωθεί μπροστά σου και θ' ακούσεις τη Θεία φωνή να λέει: «Μη φοβάσαι, τ' αμαρτήματά σου σβήστηκαν· τ' αμαρτήματά σου και οι αγωνίες σου, τα κακά σου χαρακτηριστικά, οι χυδαίες σκέψεις σου και οι ανήθικες συνήθειες σου έχουν όλα εξαφανιστεί· έχεις γίνει λάτρης Μου. Δεν μπορείς πια να χαθείς. Είσαι Δικός Μου και θα παραμείνεις Δικός Μου».

«Σίβα»

KALYANA KALPATARU – Μάιος 1953

Οδεύοντας προς την Ευδαιμονία

- 4 -

Τα λάθη

Μη ν ξ ε χ ν ά ς : πως κάνεις μεγάλο λάθος αν νομίζεις πως με το να μεγαλοποιείς τα λάθη ενός άλλου και με το να ασκείς αυστηρή κριτική σ' αυτόν και να τον δυσφημείς μέσα στην κοινωνία για τα λάθη του, αυτός θα τα εγκαταλείψει. Πρώτα-πρώτα δεν μπορεί να καθοριστεί με βεβαιότητα ότι όλα τα είδη των λαθών που φαντάζεσαι πως βλέπεις σ' αυτόν, υπάρχουν πραγματικά σ' αυτόν. Είναι πιθανό να κάνεις λάθος. Μπορεί οι διαφορές που 'χεις μαζί του να χρωματίζουν την άποψή σου· μπορεί η εντύπωση που έχεις γι' αυτόν, να οφείλεται σε μια ποικιλία από συμπτώσεις· ή επειδή είσαι προκατειλημμένος, μπορεί η ύπαρξη των λαθών που βλέπεις να οφείλεται στην δική σου διαστρεβλωμένη άποψη των πραγμάτων. Αν αυτό είναι γεγονός, τότε διαπράττεις ένα ακόμα αμάρτημα, με το να εξευτελίζεις και να εμφυτεύεις την κακοβουλία μέσα στο νου του· επειδή αυτό θα του γεννήσει σίγουρα μελλοντική ανησυχία. Επομένως, πριν αρχίζεις να σκαλίζεις τα λάθη των άλλων, είναι προτιμότερο να δεις τα δικά σου λάθη. Σ' όλες τις περιστάσεις πρέπει να αποφεύγεις να πληγώνεις τους άλλους με τη δυσμενή κριτική, τη συκοφαντία και το κουτσομπολιό.

Ακόμα κι αν, σε κάποιο βαθμό, υπάρχει κάποιο ελάττωμα σ' έναν άνθρωπο, μήπως εσύ είσαι ολότελα αναμάρτητος; Και μήπως εσύ τώρα δεν διαπράττεις ένα συγγερό έγκλημα με το να τον υποβάλλεις σε αυστηρή κριτική και να τον συκοφαντείς ή με το να χρησιμοποιείς προσβλητικές φράσεις εναντίον του;

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως όταν εκθέτεις τα λάθη ενός άλλου και προσπαθείς να τον μειώσεις στην εκτίμηση των άλλων, με το να τον ενοχοποιείς, αυτό όχι μόνο μονιμοποιεί τα λάθη του άλλου, αλλά έχει και την τάση να τα χειροτερεύει και να τα αυξάνει. Μην ενοχοποιείς, για να μην εδραιωθεί για πάντα σ' έναν άνθρωπο κάποιο λάθος. Για να βοηθήσεις κάποιον να ξεπεράσει το λάθος του, δείξε του εμπιστοσύνη, δείξε του αγάπη, δείξε του ότι ειλικρινά συμμερίζεσαι τον πόνο του και παίνεσε τον ολόκαρδα για τις αληθινές του αρετές, όσο μικρές κι αν είναι. Έτσι που να δημιουργηθεί σ' αυτόν καλή διάθεση να σε δεχτεί ως φίλο και καλοθελητή του. Τότε, μόλις του κάνεις την φιλική, με αγάπη υπόδειξη, αυτός θα εγκαταλείψει το ελάττωμα με την ίδια ευκολία που φυσάει τη μύτη του και θα νιώσει έτσι ανακούφιση και εξύψωση.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως όταν κριτικάρεις κάποιον, πως όταν εξυβρίζεις κάποιον και προσπαθείς να τον συκοφαντήσεις με συκοφαντικά και υβριστικά λόγια, ενώ το ακροατήριό σου διασκεδάζει με τη χυδαία σου φλυαρία και εκφράζει την επιδοκιμασία του με το να χειροκροτεί, να σε παινεύει και να σε επευφημεί, τότε οφείλεις να βγάλεις το συμπέρασμα πως όχι μόνο κατέβασες τη γενική πνευματική στάθμη, αλλά και επιπλέον διαφθείρεις αθώους ανθρώπους με το να ρυπαίνεις το νου τους με τις συκοφαντίες σου.

Με το να φυτεύεις δηλητηριώδη σπέρματα μέσα σε υγιή, αθώα και αγνά μυαλά, καλλιεργείς ένα θανάσιμο και δηλητηριώδη καρπό και με το να σκορπίζεις συκοφαντία και μίσος, διαδίδεις την έχθρα και τον ανταγωνισμό, το θυμό και τη βία ανάμεσα στους ανθρώπους. Ή μάλλον, σηκώνεις μια φοβερή θύελλα ανησυχίας μέσα στη φύση. Με το να δημιουργείς μια φαρμακερή ατμόσφαιρα εχθρότητας μέσα στον κόσμο κινδυνεύεις να τον ρί-

ξεις σ' ένα ολοκαύτωμα. Για σκέψου καλά το τερατώδες αμάρτημα που ετοιμάζεις να διαπράξεις από καθαρό εγωισμό.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως αν το διαπράξεις αυτό, εσύ δεν πρόκειται να καλοτυχήσεις – παρότι, μέσα στην ανοησία σου, μπορεί να πιστεύεις πως είσαι σπουδαίο όργανο σπουδαίας οικονομικής ευεργεσίας·μήτε θα κερδίσει τίποτα ο κόσμος που τόσο πολύ θέλεις να ωφελήσεις. Η προσπάθεια να ωφελήσουμε τον κόσμο μ' αυτόν τον τρόπο θα ήταν τόσο μάταιη όσο η αναμονή γλυκών καρπών από ένα φυτό που γεννάει πικρούς καρπούς.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως οι άνθρωποι που στέκονται στις δυο όχθες ενός ποταμού, εμποδίζονται να συναντηθούν επειδή φοβούνται το ισχυρό ρεύμα που τους χωρίζει. Μονάχα αυτοί που γεφυρώνουν τα χάσμα, που γεμίζουν το πλατύ και βαθύ κενό που χωρίζει δύο ομάδες, φτιάχνοντας έναν ωραίο δρόμο πάνω του ή μάλλον αυτοί που θυσιάζουν τον εαυτό τους για να κρύψουν τα ελαττώματα των άλλων, μονάχα αυτοί οι άνθρωποι είναι ικανοί να ωφελήσουν πραγματικά τον κόσμο: με το να σκορπίζουν αγάπη και να βυθίζουν τον κόσμο που φλέγεται με φλόγες μίσους και έχθρας, βίας και ανταπόδοσης βίας μέσα στο νεκτάρينو ποτάμι της γαλήνης και της ευημερίας. Και εκεί ακριβώς βρίσκεται και το δικό τους καλό.

«Σίβα»

KALYANA KALPATARU - Μάρτιος 1955

Οδεύοντας προς την Ευδαιμονία

– 5 –

Αρέσκειες & Απέχθειες

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως το συμπέρασμα, ότι οι περιστάσεις είναι ευνοϊκές ή μη ευνοϊκές, δεν είναι παρά ένα γέννημα του νου σου. Τις ίδιες τις περιστάσεις, άλλοι τις βλέπουν ευνοϊκές, ενώ άλλοι όχι. Επιπλέον, κάτι που σου φαίνεται ευνοϊκό τη μια στιγμή, μπορεί, σε μια άλλη στιγμή, να σου φανεί μη-ευνοϊκό. Οι συμπάθειές σου και οι αντιπάθειές σου σου παρουσιάζουν τα πράγματα άλλοτε ευνοϊκά κι άλλοτε μη-ευνοϊκά.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως, ανεξάρτητα από το γεγονός της ευνοϊκότητας ή μη-ευνοϊκότητας μιας κατάστασης, που όπως προείπαμε οφείλεται στις αντιλήψεις σου, κάθε περίπτωση που σου παρουσιάζεται έρχεται για να σε ωφελησει. Δεν πρέπει να διψάς για ευνοϊκές καταστάσεις, μήτε να φοβάσαι τις μη-ευνοϊκές. Οφείλεις να εκμεταλλεύεσαι κάθε περίπτωση που σου παρουσιάζεται, με σωστές σκέψεις και κατάλληλες πράξεις, πρέπει να κάνεις την καλύτερη δυνατή χρήση των περιστάσεων, για να προωθήσεις τον πνευματικό σου αγώνα.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως μη ευνοϊκή κατάσταση θεωρείς: είτε τη μη-απόκτηση ή απώλεια πραγμάτων που ποθείς μέσα σε τούτο τον κόσμο είτε την μη εξαφάνιση ή τη νέα εμφάνιση πραγμάτων που θέλεις ν' αποφύγεις. Ευνοϊκή κατάσταση, θεωρείς: την απώλεια πραγμάτων που απεχθάνεσαι και την απόκτηση πραγμάτων που ποθείς. Στ' αλήθεια, και οι δυο αυτές αντιλήψεις, δεν είναι τίποτ' άλλο παρά γεννήματα των πόθων σου. Θα πράξεις όμως

σοφά, αν χρησιμοποιήσεις και τις δυο αυτές αντιλήψεις με τρόπο που να προωθούν την πνευματική σου προσπάθεια.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως δυστυχία θεωρείς όποιο συμβάν απεχθάνεσαι και πως ως ευλογία θεωρείς την απόκτηση των πραγμάτων που ποθείς. Όμως, όπως ήδη ξέρεις και πιστεύεις, η δυστυχία είναι ο καρπός της αμαρτίας και η ευτυχία είναι το επακόλουθο της αρετής. Επομένως, κάθε φορά, που σου συμβαίνει κάτι το θλιβερό, οφείλεις να πείθεις τον εαυτό σου, πως με το να θερίζεις τους πικρούς καρπούς της αγωνίας, απαλλάσσεται από την αμαρτία, εξαγνίζεσαι. Κι έτσι, αφού η τωρινή σου δυστυχία επανορθώνει το αμάρτημά σου, τότε αυτή δεν είναι τίποτ' άλλο παρά μια μεταμφιεσμένη ευλογία. Η ικανότητα να βγάζεις αυτό το συμπέρασμα, σε βοηθάει να εκμεταλλεύεσαι με τον καλύτερο τρόπο την κατάσταση σου.

Οφείλεις ακόμα, να χωνέψεις το γεγονός πως η δυστυχία είναι ο καρπός των αμαρτημάτων που εσύ ο ίδιος διέπραξες, και να σκεφθείς πως αυτό είναι κάτι το πολύ οδυνηρό. Τώρα που ξύπνησε μέσα σου αυτή η αλήθεια, πάρε την απόφαση να μην ξαναμαρτήσεις σε τούτη την τωρινή ζωή σου, για να εξαλείψεις τον πόνο από την μελλοντική σου ύπαρξη. Αυτός είναι ένας άλλος τρόπος να κάνεις καλή χρήση των αλγεινών δυσχερειών σου.

Οφείλεις ακόμα, να προσέξεις, πως επειδή η δυστυχία σε στενοχωρεί πάρα πολύ, γεννάει μέσα σου κάποια προσμονή να σε βοηθήσουν και να σε συμπαθήσουν οι άλλοι. Θα 'θελες να βρεθεί κάποιος ή κάποια που να θυσίαζαν τις ανέσεις και τις χαρές τους, για να σε απαλλάξουν από τον πόνο σου. Η τωρινή σου δυστυχία θα 'πρεπε να σου αποκαλύπτει το γεγονός πως και άλλοι που τους επισκέπτεται η θλίψη, αναζητούν βοήθεια και συ-

μπάθεια. Πάρε, λοιπόν, την απόφαση να κάνεις τον εαυτό σου ευτυχισμένο με το να μοιράζεις τη χαρά σου με τους θλιμμένους, δείξε τους πραγματική συμπάθεια και βοήθησέ τους να γαληνέψει ο πόνος τους. Αυτός είναι ένας ακόμη τρόπος να εκμεταλλευθείς τις οδυνηρές καταστάσεις.

Πρέπει, εξάλλου, να ξέρεις πως ο πόνος σου θυμίζει τον Θεό και σου γεννάει μια αποστροφή για τον κόσμο. Επομένως, η δοκιμασία που περνάς είναι μια μεγάλη ευλογία για σένα. Το να θυμόμαστε το Θεό και να προσφεύγουμε σ' Αυτόν, με την σταθερή απόφαση να Του αφιερώσουμε τη ζωή μας, είναι ένας θαυμάσιος τρόπος να εκμεταλλευτούμε την κακή μας τύχη.

Πρόσεχε να μην παίρνουν τα μυαλά σου αέρα και να θριαμβολογείς όταν οι συνθήκες είναι καλές, αλλά προσπάθησε να τις εκμεταλλευθείς όσο δυνατόν καλύτερα, χωρίς να πέφτεις σε λάθη. Πρέπει να είσαι βέβαιος πως η ευτυχία είναι ο καρπός της αρετής. Η ευτυχία σου θα τελειώσει, μόλις εξαντληθεί το θετικό αποτέλεσμα των καλών πράξεων σου. Γι' αυτό πάρε την απόφαση να ασκήσεις την αρετή στο μέλλον. Μια τέτοια απόφαση είναι η καλύτερη επένδυση της ευτυχίας σου.

Πρέπει, επίσης, να βγάλεις το συμπέρασμα πως ό,τι ανέσεις και χαρές έχεις, τις βλέπεις έτσι μονάχα σε σύγκριση με την κακή κατάσταση αυτών που ζουν στη θλίψη. Επομένως, αυτά τα αγαθά ανήκουν σ' αυτούς που είναι θλιμμένοι. Γι' αυτό πάρε την απόφαση να μοιράζεσαι τις ανέσεις σου μ' αυτούς που δυστυχούν. Αυτή είναι η καλύτερη χρήση των ανέσεων και της χαράς μας.

Οφείλεις, επίσης, να είσαι βέβαιος πως αν την ώρα που ευτυχείς, αρχίσεις το κυνηγητό των τέρψεων και από αμέλεια ξε-

χάσεις το Θεό, όχι μόνο θα τελειώσει η ευτυχία σου μόλις εξαντληθεί το θετικό δυναμικό των καλών σου πράξεων, αλλά θα 'χεις επίσης να θερίσεις, σε μελλοντική σου ύπαρξη, τις κακές συνέπειες που σίγουρα θα συσσωρεύσεις από τον πόθο και την επιδίωξη των τερπνών και από το γεγονός ότι κατασπατάλησες την πολύτιμη ανθρώπινη ζωή σου, με το να ξεχνάς τον Θεό. Έτσι, για να εκμεταλλευθείς την ευτυχία σου ως βοήθημα για να θυμάσαι τον Θεό, πάρε την απόφαση ν' αφιερώσεις τη ζωή σου σ' Αυτόν και να Τον θυμάσαι ακατάπαυστα. Οφείλεις να εκτελείς, πλέον, όλα σου τα έργα αδέσμευτα και μόνο για χάρη του Κυρίου. Αυτό θ' αποτελέσει για σένα μια πολύ επωφελή αξιοποίηση της ευτυχίας σου.

Οφείλεις πάλι να έχεις την πεποίθηση πως ο Θεός σ' έχει προσλάβει στην προσωπική Του υπηρεσία ως τον πιο έμπιστο, τίμιο και έξυπνο υπηρέτη Του κι ότι σου 'χει εμπιστευθεί τα αγαθά Του, δηλαδή τις ανέσεις και τα είδη που απαιτούνται για να εξυπηρετείς τους συνανθρώπους σου, όπως τους αξίζει. Τα πράγματα αυτά είναι δικά Του και η ικανότητα για προσφορά υπηρεσίας είναι επίσης δική Του. Το κίνητρο, επίσης, από Αυτόν πηγάζει. Είναι πάλι ο ίδιος ο Κύριος που εκδηλώνεται με τη μορφή των αμέτρητων όντων που κατοικούν μέσα στο σύμπαν. Πείσε τον εαυτό σου, πως με το να σε χρησιμοποιεί ως όργανό Του, σε έχει τιμήσει με τη θέση του υπηρέτη Του. Αφού είναι έτσι τα πράγματα, αποφάσισε πως όλες σου οι ανέσεις και όλα σου τα αγαθά είναι δική Του περιουσία και θεώρησε τον εαυτό σου ευλογημένο να τη διαχειρίζεται, πάντοτε προσεχτικά, για την υπηρεσία των συνανθρώπων σου. Άρχισε να το κάνεις αυτό από τούτη τη στιγμή. Αυτό θ' αποτελέσει την καλύτερη χρήση των ανέσεων που έχεις.

Μη ν ξ ε χ ν ά ς : πως αν μάθεις να προσέχεις και να εκμεταλλεύεσαι μ' αυτόν τον τρόπο τις ευλογίες και τις δυστυχίες που σου παρουσιάζονται (δηλ. τις ευνοϊκές και τις μη-ευνοϊκές περιστάσεις της ζωής σου), τούτο θα σου είναι πάρα πολύ χρήσιμο στην προσπάθειά σου να πετύχεις τον πραγματικό σκοπό της ζωής σου, δηλαδή τον Θεό. Επομένως, μην ποθείς κάποια ειδική κατάσταση και μην κάνεις προσπάθειες ν' αλλάξεις αυτήν που σου έχει ήδη παρουσιαστεί.

Αντί να κρίνεις κάθε περίπτωση ως ευνοϊκή ή όχι, είναι προτιμότερο να την θεωρείς ως έκφραση της *Μάγια* (της δημιουργικής δύναμης του Κυρίου). Γίνε απλός θεατής της κάθε περίπτωσης. Μην αφήνεις να σε επηρεάζει το παραμικρό και κρατήσου σταθερά πάνω στην πνευματική ουσία της ύπαρξής σου. Κι αυτό θα αποτελέσει την πιο ιδανική αξιοποίηση της κατάστασής σου.

«Σίβα»

KALYANA KALPATARU - Νοέμβριος 1956

Οδεύοντας προς την Ευδαιμονία

- 6 -

Σπείρε ορθά

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως ό,τι δίνεις γυρίζει πίσω σε σένα άπειρα πολλαπλάσιο. Ό,τι σου έχει λάχει αυτή τη στιγμή, είτε ευχαρίστηση είναι είτε δυστυχία, κέρδος ή απώλεια, είναι ακριβώς ο καρπός των όσων έσπειρες στο παρελθόν.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως όπως σπέρνεις, έτσι θα θερίσεις τελικά. Αν σπείρεις σπόρους ηλίανθου, δεν μπορείς να ελπίσεις πως θα θερίσεις μάνγκο. Μπορεί οι πρώτοι βλαστοί του ηλίανθου και του μανγκόδεντρου να μοιάζουν ίδιοι αλλά, τελικά, ο καρπός θα είναι ανάλογος με τον σπόρο.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως αν επιδιώκεις την ευτυχία, την αγάπη, την υπόληψη, τη φήμη, την ασφάλεια, την παρηγοριά, τη γαλήνη και την ευημερία, τότε οφείλεις να χαρίζεις στους άλλους ένα γενναιόδωρο μερίδιο από αυτά που τυχαίνει να κατέχεις σε οποιονδήποτε βαθμό. Κατέχεις όλα αυτά σε κάποια μορφή, γιατί ο Θεός ευλογεί σχεδόν τον καθένα με όλα αυτά τα δώρα. Φυσικά, όταν ο άνθρωπος θέλει να κρατάει όλα αυτά τα δώρα για τον εαυτό του, αυτά σαπίζουν σαν τους σπόρους που αποθηκεύονται. Όμως, όποιος μοιράζεται τα δώρα του Θεού με τους άλλους, αυτά του επιστρέφονται πάλι υπεραυξημένα, σαν τους σπόρους που σκορπίστηκαν σε καρπερή γη.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως αν παρασταθείς στους άλλους και συμμεριστείς τον πόνο τους και τους παρηγορήσεις μέσα στην αγωνία τους και τους φερθείς πάντοτε με αγάπη, εξυπηρετώντας

τους με συμπάθεια και μεγαλοψυχία, θα μπορέσεις να κερδίσεις τον κόσμο όλον. Θα σου έρχονται συνέχεια εκδηλώσεις φιλίας, εξυτηρέτησης και βοήθειας από τους πάντες και σε άπειρο βαθμό.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως αν ανακαλύπτεις τα προτερήματα των άλλων και όχι τα ελαττώματά τους, πως αν αναγνωρίζεις τα δικά σου σφάλματα, αντί να επισύρεις την προσοχή πάνω στις ατέλειες της συμπεριφοράς των άλλων· αν φέρεις στους άλλους με εκτίμηση, αντί να τους επιπλήτεις και να τους προσβάλλεις· αν κρύβεις τα παλιά τους σφάλματα με την αρετή σου, την αυτοπάρνησή σου, την αυτοθυσία σου και την μεγαλοψυχία σου, αντί ν' ανοίγεις καινούριες τρύπες στη ζωή τους· αν πάρεις δηλαδή το ρόλο της κλωστής και όχι της βελόνας, θα πάρεις άπειρη αγάπη από τους πάντες. Θα γίνεις σ' όλους αγαπητός. Οι άνθρωποι θα φροντίσουν για την άνεση σου και την ευμάρεια σου, ακόμα και σε βάρος της δικής τους άνεσης και ευμάρειας.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως αν μεταχειριστείς και αντιμετώπισεις τους άλλους σύμφωνα με την παραπάνω γραμμή, με αφιλοκέρδεια, και το κάνεις αυτό με τη σκέψη πως εξυπηρετείς τον Κύριο (του οποίου την παρουσία, με τη φαντασία σου, βλέπεις μέσα σ' όλους) και το κάνεις αυτό μονάχα για δική Του ευχαρίστηση, τότε, μέσω αυτής και μόνο της πειθαρχίας, θα βιώσεις την Θεία παρουσία και θα γεννηθεί μέσα σου η Αγάπη γι' Αυτόν – πράγμα που είναι πολύ σπάνιο.

Μ η ν ξ ε χ ν ά ς : πως σκοπός της ύπαρξής σου δεν ήταν ποτέ να πικραίνεις τους άλλους και ν' αφαιρείς τη χαρά τους και να τους δημιουργείς δυσκολίες. Μια τέτοια νοοτροπία χαρακτηρίζει τη ζωή ενός δράκου. Ενώ εσύ είσαι ένα ανθρώπινο πλάσμα.

Ο σκοπός της ζωής σου είναι μονάχα η εξυπηρέτηση, η ικανοποίηση των πάντων, όποιο και να είναι το κόστος για σένα. Μονάχα τότε, θα αξίζεις να λέγεσαι ανθρώπινο πλάσμα. Έτσι θα δοξάσεις την ανθρώπινη ζωή σου και η τελειοποίηση της ανθρώπινης ζωής είναι το να δεχτείς τη δόξα της για να ευχαριστήσεις μονάχα Εκείνον.

«Σίβα»

KALYANA KALPATARU - Ιούνιος 1956

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας:

www.vedanta.gr